

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27771

гр. София, 19.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 19.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разглежда дело номер **12730** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, заявено с жалба вх. № 33597 от 16.12.2024 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Л. Д. В., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. П.-М. М. Бозов, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-4332-006529 от 25.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2, б. „а“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно спиране от движение на МПС, собственост на същия.

На първо място, с искането се заявява, че жалбоподателят е трудово ангажиран в сферата на транспорта, като неговото ежедневие е свързано с постоянно движение в рамките на града с лек автомобил, притежава един-единствен автомобил и не би могъл да изпълнява служебните си задължения, ако не използва автомобила си, поради което може да се стигне до хипотеза, в която същият да загуби работата си и основния си доход, от който зависи прехраната на семейството му.

С искането се излагат доводи, че жалбата срещу ЗППАМ е вероятно основателна поради незаконосъобразност на административния акт, тъй като липсва измерване на стойността на затъмнението на прозорците, липсва привръзка към определена техническа неизправност и с оглед на трайната практика на АССГ и на другите съдилища в страната е вероятно жалбата срещу заповедта да бъде уважена.

Навеждат се аргументи, че заповедта е издадена без наличието на материалноправните предпоставки за издаването ѝ, тъй като автомобилът напълно отговаря на изискванията на закона и не са налице условия за спирането му от движение, като се позовава на чл. 105, ал. 3 от ЗДвП, съгласно който е допустимо

затъмняването на предните и странични стъкла на автомобила само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата Комисия на Европа за Организацията на О. нации.

На следващо място, като основание за издаване на заповедта е посочено наличието на техническа неизправност, за която е налице легална дефиниция в специално създаден за целта нормативен акт. В конкретния случай обаче не е посочено каква техническа неизправност се твърди да е настъпила, нито какъв е нейният вид, което е самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Иска се спиране на предварителното изпълнение на заповедта и присъждане на разноски.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в жалбата и представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно която „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда“. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, ведно с жалбата срещу същия.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. В случая предварителното изпълнение на заповедта е предвидено с нормативната разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, съгласно която подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Разпоредбите на член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, след като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Тези условия са: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда; 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В случая не са налице никакви нови обстоятелства, не са налице и доказателства, че изпълнението ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда.

Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи едновременното наличие на тези две предпоставки.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя не се излагат обосновани аргументи, които да водят до извод за вероятност да настъпят значителни или трудно поправими вреди в правната му сфера. Нещо повече – такива твърдения въобще не са наведени с жалбата. Единствено твърдението на жалбоподателя, че изпитва трудности или неудобства в ежедневните си дейности, не е основание да бъде уважено искането му, тъй като то не е сред изчерпателно изброените в нормата на чл. 166, ал. 2 АПК. Необходимостта от придвижване в пространството също не е сред изчерпателно изброените в нормата основания за спиране, тъй като сама по себе си не води до извод, че от предварителното изпълнение на заповедта ще последва за адресата значителна или трудно поправима вреда. Във връзка с твърдението, че би могъл да загуби работата си, съответно дохода си, жалбоподателят не представя никакви доказателства, поради което същото е недоказано.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая временното спиране от движение на МПС, собственост на жалбоподателя, е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата, като конкретното основание за това е квалифицирано по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП - отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че предварителното изпълнение следва да бъде спряно, тъй като заповедта за прилагане на ПАМ е явно незаконосъобразна, включително аргументите в този смисъл са неотнормирани към настоящото производство. Това е предмет на съдебна проверка в образуваното по жалбата срещу заповедта съдебно производство и не е основание да бъде спряно предварителното ѝ изпълнение. Не подлежат на преценка във връзка с искането за спиране на предварителното изпълнение на акта основанията за законосъобразност на ЗППАМ по чл. 146 от АПК. Релевантните в случая основания са изчерпателно изброени в чл. 166, ал. 2 АПК.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 60, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Л. Д. В., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-4332-006529 от 25.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, на основание чл. 171, т. 2, б. „а“ от Закона за движението по пътищата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: